

¿Avaluació? Sí, sense cap mena de dubte

JOSEP OLIVER

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 2.10.08

L'anunci del president Montilla segons el qual hi haurà una avaluació de competències dels alumnes a l'acabar la primària és, probablement, la millor notícia que ens podia deparar aquesta fosca tardor. El Govern ha agafat el toro per les banyes i, amb l'empenta del conseller Maragall, està atacant l'arrel dels problemes que ens afligeixen.

I un d'ells és l'absència d'una avaluació externa de resultats. Que no s'ha d'entendre pas com un examen sobre els estudiants, sinó, i molt fonamentalment, com una avaluació de centres i de professors.

És cert que aquesta proposta posarà pressió sobre tothom. Però aquesta no s'ha d'entendre de forma absoluta. En determinades àrees, menys dotades culturalment, les taxes de fracàs escolar són més elevades que als barris centrals de les grans ciutats. I, per tant, entenc que aquesta avaluació al finalitzar la primària s'haurà de posar en el seu context just.

Però el coneixement de la nostra realitat hauria d'ajudar a tothom a millorar. En aquells àmbits amb més bons resultats, constituirà un estímul per no perdre'ls i per, en una saludable competència entre centres, intentar millorar-los. En aquells altres en què la tasca educativa és més complexa i més difícil, pel pes de la immigració entre altres aspectes, un coneixement complet del que passa abans de la secundària serà, sens dubte, un estímul perquè tothom, Administració educativa i professorat, trobin les millors solucions per apujar el llistó.

Benvinguda sigui una política educativa que premia l'esforç i motiva l'excel·lència. Els que hem defensat la importància de l'educació com a mecanisme d'igualtat social i de progrés material no podem fer altra cosa que aplaudir la valentia del Govern. ¡Tant de bo aquest impuls no s'esgoti en la lluita davant de les inevitables resistències gremials! El país ho necessita. I ho necessiten, en especial, aquells més directament perjudicats pel fracàs escolar: els fills de les llars menys dotades culturalment. És una reforma econòmicament desitjable, però, sobretot, és socialment imprescindible.